

[**Boligministeren.**]

forligsforhandlingerne var langt inde i 1962, og jeg har for et øjeblik siden nævnt, at vi længe før disse forligsforhandlinger havde dæmpet igangsættelserne betydeligt i årets første kvartal, en neddæmpning, der utvivlsomt ville have holdt i endnu et kvartal, hvis ikke den situation, jeg nævnte, hamstringsbølgen, var opstået; men nu oplevede vi altså dette.

Jeg vil ikke bestride, at vi kunne have undgået en stigning i det påbegyndte byggeri i forhold til 1961, da vi blev klar over, hvorledes udviklingen formede sig, simpelt hen ved at indføre et totalt stop for alt byggeri. Men det ville i så fald også have ramt den gruppe, hvor vi havde den største stigning, nemlig industri-, fabriks- og værkstedsbyggeri. Vi kunne endvidere have stoppet fortsættelsesbyggeriet, men jeg vil tro, at hvis dette skulle have været iværksat i årets første kvartal, ville det have påvirket beskæftigelsen langt ind i indeværende år, der så ville have været kendetegnet af arbejdsløshed. At standse de forberedende arbejder som grundudgravning og grundstøbning, samtidig med at der netop på disse arbejdsområder var ledig arbejdskraft, tror jeg ikke ville have været nogen fornuftig foranstaltning. Det ville have været en regulering blot for reguleringens skyld, og jeg tvivler på, at dette ville have været at foretrække fremfor at undgå den kritik, som jeg i oktober kvartal vidste måtte komme, men som også ville være kommet med endnu stærkere kraft, hvis vi havde dæmpet byggeriet i det omfang, jeg her har antydnet.

Handelsministeren (Bavnsgaard): Under debatten i går fremdrog det ærede medlem hr. Aksel Larsen en udtalelse, jeg på det radikale venstres landsmøde fremsatte vedrørende det radikale venstre og det kommende valg. Det ærede medlem gjorde det under en form, der tillod ham at drage den konklusion, at jeg som eneste argument for, at vælgerne burde stemme radikalt, kun havde socialistforskrækkelsen. Da dette dels ikke svarer til den holdning, jeg indtog på det radikale landsmøde, og en sådan negativ indstilling i øvrigt ikke svarer til mit temperament, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. Det vil jeg så meget

mere, som vi jo alle sammen kender det ærede medlems taktiske evne, denne taktiske evne, som synes ikke alene at være det ærede medlems helt åbenbare, mest fremtrædende evne, men også et egentligt karaktertræk hos det ærede medlem, og jeg ønsker derfor ikke, at det ærede medlem skal kunne gå ud og sige, at denne påstand er uimodsagt.

De udtalelser, jeg fremsatte vedrørende det refererede problem, blev fremsat som svar på et spørgsmål fra forsamlingen over for den linje, som oppositionen havde indtaget over for det radikale venstre. Nu forholder det sig jo sådan, at alle, der har kendskab til dansk politik, ved, at de to store oppositionspartier ingen mulighed har for at få et flertal ved næste valg, der skulle give dem en regeringsbasis, og med den placering, de to store oppositionspartier har givet sig selv, og den, man fristes til at sige arbejdsstyret holdning, de indtager, er det yderst tvivlsomt, om der fra den side kan hentes nogen form for regeringsduelighed eller nogen vilje til medansvar. Derfor var det, jeg gav udtryk for, at når disse samme oppositionspartier synes at lægge op til, at valgets egentlige hovedspørgsmål bliver at få et resultat frem, der indebærer en tilbagegang for det radikale venstre, så ville på denne baggrund med de to partiers egen holdning en fremgang for det ærede medlem hr. Aksel Larsen og en tilsvarende tilbagegang for det radikale venstre give det ærede medlem en mulighed for politisk indflydelse, som hverken hans fortid eller den indsats, det ærede medlem har øvet i det sidste års tid, har gjort ham fortjent til.

Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen mener, at dette er min eneste begrundelse til at opfordre folk til at stemme radikalt, vil jeg gerne henvise til den tale, som mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Helge Larsen, holdt i går. Den svarer fuldstændig til den linje, som jeg har fremlagt, når jeg har holdt politiske taler det sidste års tid, og som klart viser, at det radikale venstre er et parti, der står til venstre i dansk politik, men — her har det ærede medlem hr. Aksel Larsen fuldstændig ret — et parti, der i sin fremskridtspolitik ikke vil betjene sig af den socialisme, han ønsker at bruge sin eventuelle indflydelse til.